

givelse af, at den skriver sig fra en Mand, der netop som Cavalleriofficer maa ansees som særlig flittet til at bestemme disse Forhold. Maaskee reducerer det Hele sig dertil, at den nye Krigsførelse, der knytter sig til Bagladevaabnernes Indførelse, i det Hele vil gøre Cavalleriet mindre anvendeligt, og at der altsaa i Virkeligheden ikke saameget vil være at gøre et Afslag i Bevæbningen af Cavalleriet som i Cavalleriet overhovedet. — Med Hensyn til Antallet af de Vaaben, som begjæres, har den ærede Krigsminister allerede ved Forslagets Forelæggelse ytret, at det var vanskeligt for ham at gaae ud fra noget bestemt Grundlag, saalænge han ikke havde liggende for sig den tilkommende Armeeplan, om hvilken vi vide, at den i saa Henseende nedsatte Commission i disse Dage har tilendebragt de indledende Arbejder. Den høitærede Krigsminister gaaer imidlertid ud fra, at der i det Hele taget vil være Tale om Bevæbningen af en Sthyrke af 30,000 Mand, og til denne Sthyrke regner han en Reserve af 10,000 Mand, men mærkeligt nok er Bevæbningen af denne Reservestyrke opført med et høit ulige Forhold for de forskjellige Kategorier, idet der nemlig til de 23,000 Vaaben fordres en Reserve af 7000 Geværer, hvilket altsaa udgjør 30 pCt., medens der til Bevæbningen af Reservebataillonerne, der tilsammen udgjøre 7000 Mand, fordres en Reserve af 3000 Vaaben, altsaa 43 pCt., hvorimod der atter til et Cavalleri af 2,400 Mand kun fordres en Reserve af 600 Vaaben, altsaa 25 pCt. Maaskee ville disse Forskjelligheder udjævnes i Totalsummen, men i alle Tilfælde er det paafaldende at see, at der skulde være en Nødvendighed for en saa stor Forskjel i de Reservebeholdninger, der behøves for den staaende ordinaire Armee og for Reservebataillonerne. Jeg antager ikke, at der der derved er sigtet til Erfaringer fra sidste Krig, thi endt det vel er muligt, at enkelte Batailloner i større Udstrækning end andre satte deres Vaaben til, og derfor krævede en større Reservebeholdning at tage af. — Med Hensyn til den Beregning, som er gjort om Patronerne, vil det sees, at den høitærede Krigsminister gaaer ud fra, at de Patroner, som skulle be-

nyttedes til de til Bagladevaaben forandrede Tap-
rifler, ville medføre en Betskning af 2°/₁₀ St. pr. Stk., hvorimod Patroner af den Kaliber, som paatænkes indført ved de nye Geværer, ville koste 2°/₁₀ St. pr. Stk., dette vel at mærke foruden Krudt og Bly, men det maa vel antages, at Tændsatsen er regnet med i den Priis, hvorom her er Tale. Det vil let sees, at det ikke er nogen Bagatel, som her er Spørgsmaal om, idet der regnes paa en Patronbeholdning af noget nær ved 9 Millioner. Den ærede Krigsminister har ved en tidligere Leilighed erklæret, at Papirpatroner ere aldeles uanvendelige ved nye Bagladevaaben, og at det derfor er en absolut Betingelse, at man bliver sat istand til at anskaffe sig Kobberhylstre, der vel ere dyre, men som paa den anden Side medføre væsentlige Fordele. Den ærede Krigsministers specielle Indsigt i disse Forhold er altsaa stor, til at det skulde falde nogen Læg ind at reise Tvivl desangaaende; men den hele Sag befinder sig i saa stor Fremstriden, at det vel er muligt, at den ærede Krigsminister ikke er bleven bekendt med, hvorledes det paa enkelte Steder ansees for givet, at Papir ikke alene lader sig anvende, men endog frembyder store Fordele, især i oeconomic Henseende, fremfor Kobber ogsaa til Brug ved Bagladevaaben. Jeg har liggende for mig et svensk Blad, „Aftonbladet“, hvori der findes en Beretning om, hvorledes en Prøve med det Hagstrømste Gevær er falden ud. Der affyredes 1000 Skud, uden nogen som helst Reengjoring, og paa en Distance af 800 Alen med Anlæg var der kun en Spredning af lidt over 4 Fod; man var istand til at skøde 20 Skud i 1°/₂ Minut, og en dygtig Skytte drev det endog til 16 Skud i Minutten. Om denne Opfindelse siges det videre, at den suppleres ved, at Hagstrøm har opfundet en Art Papirpatroner, som frembyde mange Fordele og lade sig levere for den halve Priis af Kobberpatronerne, hvorhos der gjøres yderligere Bemærkninger om Foranstaltninger, han har truffet, navnlig for at flikke Patronerne under Transporten, medens det jo er det Vanskeligste ved Papirpatronerne at flikke disse mod at lide saadan Skade paa deres Krudt, at derved deres Virkning formindskes. Jeg tillader mig at henlede den ærede Krigsministers Opmærksomhed paa denne Omstæn-